

Sygn. akt III RC 778/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 czerwca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Iwona Mech
Protokolant:	st.sekr.sąd. Magdalena Karczewska

po rozpoznaniu w dniu 07 czerwca 2023 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa P. F. (1)

przeciwko P. F. (2)

o podwyższenie alimentów

alimenty od pozwanego P. F. (2) na rzecz córki P. F. (1), których wysokość ustalona została ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 15 września 2016 roku w sprawie sygn. akt III RC 355/16 na kwotę po 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, podwyższa od dnia 24 października 2022 roku do kwoty po 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych miesięcznie płatne z góry do 10 – go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat do dnia zapłaty;

oddala powództwo w pozostałej części;

znosi wzajemnie koszty procesu pomiędzy stronami;

nakazuje pobrać od pozwanego P. F. (2) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 355 (trzysta pięćdziesiąt pięć) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa;

wyroкови w punkcie I (pierwszym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia Iwona Mech

Sygn. akt III RC 778/22

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 24 października 2022 r. P. F. (1) domagała się podwyższenia alimentów zasądzonych od ojca P. F. (2) wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 15 września 2016 r. w sprawie III RC 335/16 z kwoty po 650 zł do kwoty po 2.200 zł miesięcznie, od dnia wniesienia pozwu, płatnych do rąk powódki do dnia 10 –go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat oraz zasądzenia kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (k. 3-6).

W uzasadnieniu powódka podniosła, że obecnie jest osobą pełnoletnią, mieszka na stałe z matką w Anglii. Na miesięczny koszty utrzymania składają się: wyżywienie 300 funtów, odzież 150 funtów, środki higieny osobistej 50 funtów, kosmetyki 50 funtów, fryzjer 60 funtów, dojazd do szkoły 80 funtów, abonament telefoniczny 35 funtów, szkolna stołówka 25 funtów, zakup artykułów szkolnych 100 funtów, kieszonkowe 100 funtów, basen 15 funtów, terapeuta 40 funtów. Powódka podała, że leczy się ortodontycznie, na co wydatkuje 100 funtów co pół roku, ponosi dodatkowe nieplanowane koszty jak zakup tabletu do szkoły za 550 funtów. P. F. (1) jest uczennicą college, następnie, po zakończeniu tego etapu edukacji planuje rozpocząć studia uniwersyteckie. Podniosła, że pozwany partycypuje w kosztach utrzymania jedynie w zakresie alimentów, od czasu ukończenia przez nią 18 roku życia zerwał kontakt. Pozwany jest zatrudniony w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, nie odwiedzał powódki w Anglii pomimo licznych zaproszeń, zaś gdy powódka przyjeżdżała do Polski to koszty podróży ponosiła jej matka.

W odpowiedzi na pozew P. F. (2) uznał powództwo do kwoty 900 zł miesięcznie oraz wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. (k. 40-61). W uzasadnieniu wskazał, że podwyższenie alimentów do kwoty 2.200 zł jest zbyt wysokie, doprowadzi do pozbawienia go środków do życia bowiem obecne miesięczne wpływy po odliczeniu zobowiązań alimentacyjnych i odciążeń kredytowych wynoszą ok. 2.500 złotych. Z tej kwoty musi utrzymać siebie, opłacić mieszkanie (650 zł) i świadczenia z nim związane (gaz i prąd ok. 250 zł), paliwo, jedzenie, wizyty u ortodonta (200 zł) bowiem jest w trakcie leczenia, wizyty u fizjoterapeuty (200 zł) - ma zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, które wymagają systematycznej opieki. Podniósł, że bez jego wiedzy i zgody matka powódki wywiozła córkę do Anglii i zobaczył ją po 6 latach, a od tego czasu zabiegał żeby przynajmniej część wakacji spędzała z nim w Polsce. Zaprzeczył, że partycypował w kosztach utrzymania córki jedynie w zakresie alimentów bowiem przekazał córce dwa laptopy, tablet, smartfon, czytnik e-booków, ubrania, buty itp. Wskazał, że nie zerwał z córką kontaktów po jej 18-tych urodzinach, to powódka przestała odbierać od niego telefony i odpowiadać na wiadomości. Nie odwiedzał córki w Anglii ponieważ zależało mu na tym, żeby miała możliwość spędzenia czasu z nim i jego rodziną i tu zapewniał córce wiele atrakcji, których nie byłby w stanie zapewnić w Anglii chociażby ze względu na brak znajomości języka. Podniósł, że w części ponosił koszty podróży córki do Polski i koszty pobytu.

Do czasu zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie (k.131, k. 145).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka P. F. (1), ur. (...), ma ukończone 18 lat, pochodzi ze związku małżeńskiego K. F. i pozwanego P. F. (2), który został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 27 marca 2009 r. w sprawie I C 327/09. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim wówczas dzieckiem stron Sąd powierzył obojgu rodzicom, ustalając miejsce zamieszkania w każdorazowym miejscu zamieszkania matki K. F., orzeczono o alimentach.

Ostatnio alimenty od pozwanego P. F. (2) na rzecz córki P. F. (1) zostały ustalone Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 15 września 2016 roku w sprawie III RC 355/16 na kwotę po 650 zł miesięcznie, płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk matki K. F. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności każdej z rat. Wyrok stał się prawomocny w dniu 22 października 2016 r.

P. F. (1) miała wówczas 12 lat, od 4 lat mieszkała z matką w Anglii, uczęszczała do szkoły. W skład miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej wchodziły wydatki na: wyżywienie – 90 funtów, odzież i obuwie – 150 funtów miesięcznie, wyjścia do kina i inne rozrywki - 50 funtów miesięcznie. Powódka korzystała z telefonu komórkowego, którego miesięczny abonament wynosił 25 funtów. P. F. (1) wyjeżdżała na wakacje i obozy. Jej matka K. F. pracowała jako sprzątaczką w szkole z wynagrodzeniem 500 funtów miesięcznie oraz miała drugą pracę z której uzyskiwała ok. 378 funtów miesięcznie, zależne od godzin pracy. Powódka z matką mieszkały wówczas z matką i bratem K. F., którzy pracowali zarobkowo w Anglii. Wspólnie wynajmowali dom, płacąc czynsz 900 funtów miesięcznie. Część czynszu i opłat za dom którą płaciła K. F. wynosił ok. 400 funtów miesięcznie.

Pozwany P. F. (2) miał wówczas 43 lata, był zatrudniony w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w K. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w wymiarze pełnego etatu i zarabiał 2.800 zł miesięcznie. Po odliczeniu

egzekwowanych przez komornika kwot otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 1297,99 netto miesięcznie. Po rozwodzie zaciągnął w Banku (...) kredyt konsolidacyjny na spłatę wcześniejszych zobowiązań na kwotę 30.000 zł, którego nie spłacał, dlatego była prowadzona egzekucja komornicza w sprawie Km 2449/13 i również komornik egzekwował alimenty w sprawie Kmp 68/11. Pozwany nie posiadał żadnego majątku, mieszkał z rodzicami prowadząc z nimi wspólne gospodarstwo domowe. Dokładał się do kosztów utrzymania domu, 200 zł miesięcznie do czynszu oraz 80 zł do pozostałych rachunków. Oprócz powódki nie miał innych osób na utrzymaniu.

dowody: akta Sądu Rejonowego w Kielcach o sygn. III RC 355/16: wyrok Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 15 września 2016 roku w sprawie III RC 355/16 (k. 104), uzasadnienie wyroku (k.106-112), zeznania P. F. (2) (k. 101).

Obecnie powódka P. F. (1) ma ukończone 18 lat. Mieszka z matką w dalszym ciągu w Anglii. Studiuje na trzecim roku – kierunku artystyczny na (...) College. Szkoła jest bezpłatna, a powódka codziennie do niej dojeżdża ok. 40 min autobusem. Deklaruje wydatki tytułem: zakupu ubrań 80 funtów miesięcznie, jedzenia 50 funtów tygodniowo, dojazdu do szkoły 40 funtów miesięcznie, farby, plakaty i inne materiały do zajęć 100 funtów na trzy miesiące, fryzjer 80 funtów miesięcznie, rozrywka, wyjścia ze znajomymi, wyjazdy 300 funtów rocznie. Od dwóch lat nie leczy się ortodontycznie. Ogólnie jest zdrowa. Ostatni raz w Polsce była w 2021 r. w odwiedzinach u ojca, a we wcześniejszych latach przyjeżdżała co rok lub co dwa lata. Na ostatni pobyt w Polsce dostała od matki 100-200 funtów. Tuż przed 18-tymi urodzinami w rozmowie telefonicznej powódka pokłóciła się z ojcem, który odmówił przyjazdu do niej do Anglii. Od tego czasu powódka nie dzwoni do ojca, nie odbiera od niego telefonu, gdyż w dalszym ciągu jest obrażona.

Matka powódki K. F. ma 39 lat, wykształcenie – średnie ogólnokształcące. Pracuje jako asystent kuchni na umowę o pracę na czas nieokreślony, z nadgodzinami osiąga dochód w wysokości ok. 1.200 funtów netto miesięcznie. Razem z córką mieszkają w wynajętym dwu-pokojowym mieszkaniu, za które płaci 500 funtów plus opłaty: 180 funtów gaz i energia elektryczna, 30 funtów Internet, 40 funtów woda. Przez ostatnie 9 lat, do sierpnia 2022 roku wspólnie z powódką i jej matką mieszkał brat K. F. z dziewczyną, którzy dokładał się do rachunków i płacili połowę za najem. Podczas pobytów córki w Polsce K. F. opłacała bilety powrotny oraz dawała córce pieniądze na utrzymanie w Polsce. K. F. nie pobiera na powódkę żadnych świadczeń.

dowody: e mail z (...) College potwierdzający, iż powódka obecnie tam studiuje (k.28), zaświadczenie o dochodach K. F. (k.29-39), częściowo zeznania świadka K. F. (k. 131v-132), częściowo zeznania powódki P. F. (1) (k.132), częściowo zeznania pozwanego P. F. (2) (k. 132-132v).

Pozwany P. F. (2) obecnie ma 50 lat, wykształcenie średnie techniczne - obsługa ruchu turystycznego, nadal jest zatrudniony w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w K. na stanowisku specjalista, na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w wymiarze pełnego etatu i zarabia 2.500-2.700 zł netto miesięcznie. Otrzymuje premie kwartalne oraz uznaniowe - ostatnio w kwocie 800 zł, trzynastą pensję, wczasy pod gruszą – w 2022 roku w wysokości ok. 1.200 zł. Pozwany pracuje dodatkowo jako instruktor fitness na umowę zlecenia od 01 stycznia 2023 roku, w wymiarze 12 godzin tygodniowo, uzyskując dochód w wysokości ok. 500-700 zł miesięcznie. Zarobki zależne są od godzin pracy. Mieszka w trzy pokojowym mieszkaniu, stanowiącym własność matki, wspólnie z nią. Matka pozwanego jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym, pobiera emeryturę w kwocie ok. 2.000 zł. miesięcznie. W grudniu 2021 r. zmarł ojciec pozwanego. Pozwany z matką ponoszą koszty mieszkania: czynsz 650 zł, gaz 100 zł, energia elektryczna 180 zł. Pozwany deklaruje, że opłaca część leków matki, że ma zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, które leczy we własnym zakresie, korzystając z zabiegów fizjoterapeutycznych przynajmniej raz w miesiącu co kosztuje 120 zł. oraz leki przeciwbólowe 150 zł miesięczne. Opłaca telefon w kwocie 50 zł miesięcznie oraz Internet 25 zł miesięcznie. Na paliwo wydaje 500-600 zł gdyż dojeżdża do pracy samochodem. Na wyżywienie w miesiącu przeznaczą 600-800 zł. Obecnie spłaca kredyt zaciągnięty na remont łazienki w kwocie 8.000 zł, z miesięczną ratą 130 zł. Pozwany pokrywał koszty pobytu oraz przejazdu w jedną stronę córki do Polski, zapewniał rozrywkę w postaci wycieczek, dokonywał drobnych zakupów ubrań. Pozwany raz w roku wysyłał paczki z drobnymi prezentami dla córki, poza 2022 rokiem, w którym przygotowywał paczkę, ale wysłał ją w 2023 r., w której był laptop za ok. 5.000 zł, teleskop za 800 zł, ubrania, zestaw flamastrów do grafików – 50 szt., lampka. Poprzednio przesłał używanego sprawnego laptopa. Rodzaj kupowanych rzeczy pozwany częściowo uzgadniał z matką powódki a częściowo stanowił niespodziankę. Pozwany utrzymywał

kontakt telefoniczny z córką, zazwyczaj dzwonił raz w tygodniu w niedzielę. Powódka wielokrotnie zapraszał ojca, żeby odwiedził ją w Anglii, zapewniała nocleg w swoim miejscu zamieszkania. Pozwany odmawia odwiedzenia córki z uwagi na brak zaufania do byłej żony, obawiając się, że nie będzie miał zapewnionego noclegu, a nie zna języka. P. F. (2) obecnie wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego.

dowody: zaświadczenie z ZUS o zarobkach pozwanego P. F. (2) (k. 42), PIT-37 za 2021 r., 2022 r. P. F. (2) (k. 43-60), wydruk z ZUS (k. 61), potwierdzenia wykonania przelewu (k.79-82), badanie z opisem P. F. (2) (k.83), informacja dla lekarza kierującego (k.84), orzeczenie o stopniu niepełnosprawności M. F. (k.85-86), decyzja z ZUS dot. M. F. (k.87), pokwitowanie (k.88), faktura (k.89), korespondencja tekstowa pozwanego z powódką oraz jej matką (k.90-121), bilety lotnicze (k.122-128), umowa zlecenie P. F. (2) (k.129-130), częściowo zeznania pozwanego P. F. (2) (k. 132-132v), częściowo zeznania świadka K. F. (k. 131v-132), częściowo zeznania powódki P. F. (1) (k.132).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w toku postępowania dowody w postaci dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana przez strony i nie wzbudziła również wątpliwości Sądu w tym zakresie. Do ustaleń posłużył także dowód osobowy z przesłuchania stron i świadka – matki powódki. Zeznaniom powódki i jej matki oraz pozwanego Sąd dał wiarę w tej części, w jakiej pokrywały się z pozostałym materiałem dowodowym w postaci dokumentów oraz korespondowały wzajemnie ze sobą. Zeznaniom powódki i jej matki Sąd odmówił wiary w części dotyczącej podanych koniecznych kosztów utrzymania powódki. W szczególności jako zawyżone należy uznać wskazane wydatki powódki na wyżywienie, odzież, obuwie, rozrywkę. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w części, w której podnosił zły stan swojego zdrowia i niekorzystną sytuację finansową. W szczególności należy zauważyć, że pozwany, jak sam podał od 01 stycznia 2023 r. ma dodatkową pracę jako instruktor fitness. Okoliczność ta wskazuje, że pozwany ma większe możliwości zarobkowe niż sam twierdzi, a zdiagnozowana przepuklina kręgosłupa ich w żaden sposób nie ogranicza.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o podwyższenie alimentów jest częściowo zasadne.

Podstawą materialnoprawną żądania o podwyższenie alimentów jest art. 138 k.r.o. zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Zarówno w literaturze jak i orzecznictwie sądowym przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji oraz istotne zwiększenie się lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Kluczowe dla rozstrzygnięcia jest porównanie stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu lub obniżeniu. Ponadto, zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Niewątpliwym faktem jest to, że powódka z racji wieku, kontynuowania nauki oraz z uwagi na to, że nie posiada majątku, z którego mogłaby osiągać dochód, jest uprawniona do pełnej alimentacji ze strony rodziców. Przepis art. 135 § 1 k.r.o. stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy w pierwszej kolejności należy zauważyć, że od ostatniego ustalenia wysokości alimentów upłynęło 7 lat. Niewątpliwie upływ czasu spowodował zmianę sytuacji powódki i zwiększenie jej usprawiedliwionych potrzeb. Jak wskazano w orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 01 czerwca 1965 r. (tak: postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 1 czerwca 1965 r., I CZ 135/64) różnica wieku dzieci spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb. Z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, gdyż powódka wykazuje chęć dalszej nauki, nadal kształcąc się w (...) Collage na trzecim roku kierunku artystycznego. Naukę powódka odbywa w systemie dziennym, a weekendy ma wolne od zajęć. Należy zauważyć, że powódka ma dopiero 18 lat i jest to wiek w

którym młodzi ludzie zazwyczaj jeszcze się uczą i kontynuują swoją edukację. Stwierdzić należy, że powódka skoro obecnie kontynuuje naukę, to nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Ponadto, nie budzi żadnych wątpliwości Sądu, iż wraz z wiekiem dziecka rosną jego usprawiedliwione potrzeby, które obejmują już nie tylko potrzeby bytowe związane z wyżywieniem, zakupem odzieży, kształceniem i zapewnieniem odpowiednich warunków mieszkaniowych, ale także potrzeby kulturalne i mające zapewnić prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. W tym kontekście wskazać należy, iż powódka P. F. (1) jest młodą oraz aktywną osobą posiadającą chęci do dalszego rozwoju. Powyższe, wiąże się z kosztami w zakresie zakupu odpowiednich pomocy naukowych, dojazdu do szkoły.

Wyraźnie należy jednak podkreślić, że w ocenie Sądu, wskazane w pozwie koszty utrzymania powódki zostały znacząco zawyżone. Powódka nie udowodniła, aby rzeczywiście koszty te uzasadniały podwyższenia alimentów do żądanej w pozwie wysokości 2.200 zł miesięcznie. Nie przedstawiła na tę okoliczność żadnych faktur, rachunków czy innych dowodów zakupu. Zauważyć należy, że powódka jest osobą zdrową i nie korzysta ze specjalistycznej opieki lekarskiej. Ponadto koszty leczenia ortodontycznego powódki odeszły 2 lata temu. Na jej koszty utrzymania składają się zatem standardowe rzeczy, które osoba w wieku 18 lat winna otrzymywać od rodziców, tj. wyżywienie, pomoce edukacyjne, obuwie i odzież, środki higieniczne, a także udział w opłatach mieszkaniowych w zajmowanym, wraz z matką mieszkaniu. Oczywistym jest, że do kosztów utrzymania studentki należy doliczyć w dzisiejszych czasach koszt przygotowania niezbędnych przyborów na zajęcia co niewątpliwie jest nowym kosztem, którego nie było w dacie ostatniego orzekania o wysokości alimentów. Jednakże koszty abonamentu telefonicznego były uwzględnione już w wyroku z 2016 roku przez Sąd. Należy przyjąć, że sam fakt, iż powódka wraz z matką mieszka w Anglii nie daje podstaw do uznania, iż koszty utrzymania mieszkającego tam dziecka są większe, niż gdyby mieszkało ono na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o ile koszty te nie są usprawiedliwione potrzebami dziecka.

Oceniając, w jakim zakresie każde z rodziców powódki winno uczestniczyć w kosztach jej utrzymania Sąd zważył, że możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego P. F. (2) pozwalają na podwyższenie alimentów do kwoty orzeczonej wyrokiem. Oceniając jego możliwości majątkowe i zarobkowe, Sąd uwzględnił, że pozwany ma stałe zatrudnienie na podstawie umowy o pracę oraz podjął dodatkowe zatrudnienie jako instruktor fitness. Pozwany nie wykazał aby z uwagi na stan zdrowia miał ograniczenia w wykonywaniu pracy, a przeczy temu dodatkowe zatrudnienie pozwanego. W ocenie Sądu pozwany nie przedstawił żadnego dowodu, który świadczyłby o tym, iż jego sytuacja zdrowotna oraz majątkowa nie pozwala mu na przekazywanie powódce alimentów w większej wysokości. Wskazać należy również, że pozwany nie posiada nikogo innego na utrzymaniu, mieszka wraz z matką, która pobiera świadczenie emerytalne i obydwoje ponoszą ciężary finansowe związane z utrzymaniem mieszkania. Również matka powódki jest zobowiązana do ponoszenia kosztów utrzymania córki. K. F. ma stałe zatrudnienie, jest osobą zdrową. Uwzględnić również należy, że powódka jest osobą pełnoletnią i nie wymaga obecnie ze strony matki tak dużego zaangażowania w osobistą pieczę. Dodać w końcu należy, że nawet trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Zmuszeni są oni dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba, że takiej możliwości są pozbawieni w ogóle. W sytuacjach skrajnych, zwłaszcza o charakterze przejściowym, sprostanie obowiązkowi alimentacyjnemu wymaga poświęcenia części składników majątkowych (orz. SN sygn. I CKN 1538/99 lex 51629). Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdzono, że nastąpił istotny wzrost usprawiedliwionych potrzeb powódki i na podstawie art. 135 § 1 i § 2 k.r.o. oraz art. 138 k.r.o., Sąd począwszy od 24 października 2022 r. (tj. od dnia wniesienia pozwu) podwyższył alimenty na rzecz powódki P. F. (1) do kwoty po 1.200 zł miesięcznie. W ocenie Sądu alimenty w takiej kwocie mieszczą się w zakresie możliwości płatniczych pozwanego oraz odpowiadają usprawiedliwionym potrzebom powódki, w jakich powinien partycypować pozwany.

Sąd oddalił powództwo w pozostałej części jako nadmiernie wygórowane.

Koszty procesu zostały wzajemnie zniesione pomiędzy stronami na podstawie art. 100 k.p.c. bowiem żądanie zostało uwzględnione tylko częściowo.

Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 355 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa, zgodnie z art. 113 ust. 1, art. 13 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Opłata od pozwu, której powód nie miał obowiązku

uiścić stanowiła kwotę 1.000 zł przy wartości przedmiotu sporu 18.600 zł, a powództwo zostało uwzględnione w 35,48 % ($1.000 \text{ zł} \times 35,48\% = 354,80 \text{ zł}$, tj. 355 zł z zaokrągleniem do pełnego złotego).

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał orzeczeniu w części uwzględniającej powództwo na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Sędzia Iwona Mech